

Протокол

№

гр. София, 08.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Марияна Велева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7712** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК на поименно повикване в 11.28 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – А. К. Г., редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Министерство на вътрешните работи, редовно уведомен, представлява от юрк. Б., с пълномощно по делото.

ЗА СГП участва прокурор Яни Костов.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетелите:

И. Х. Й., [дата на раждане] Неосъждан, без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по реда на чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

Предостави на съда документ за самоличност за констатация, който му бе върнат.

К. А. И., с лична карта, издадена на 19.11.2018 г. Неосъждана, дъщеря на ищеца, без дела със страните. Предупредена за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

Предостави на съда документ за самоличност за констатация, който ѝ бе върнат.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел при режим на довеждане К. А. Й.. От залата се изведе св. Й..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. С. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

А. Г. беше на мисии в чужбина в К.. В момента е пенсионер и не работи. Пенсията му беше под минималната. Не му стигаше. Аз и брат ми му помагахме. Когато го пенсионираха и видя размера на пенсията си, той изпадна в депресия и не се чувстваше добре. Беше подтиснат и дори сега не се чувства добре. По време на мисията постоянно се оплакваше, че не получава заплати. В България не получаваха заплати също, бяха принудени да излязат в неплатен отпуск. Това му състояние се отразява на здравето му, психическото му здраве е доста зле. Постоянно е подтиснат, срамува се от това, трябва да се опира на мен и брат ми. Кръвното му се вдигна. Започна да пие лекарства. Не съм виждала какви лекарства пие. Виждала съм го, че пие сутрин хапчета, които са разделени в кутийка. Споделил ми е, че ги пие заради кръвно.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Б. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

По собствено желание баща ми замина на мисия. Към момента на мисията той си идваше всеки месец, един път в месеца. В този период са идвали негови колеги от мисията вкъщи. Не им знам фамилиите – В., няколко чужденци, И. Й. също. От 2009 г. досега никакви други ситуации не са се случвали в живота на баща ми. Не мога да кажа дали точно от 2009 г., но да.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Свидетелката бе освободена и напусна залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел при режим на довеждане И. Х. Й..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Пенсионер съм. Познаваме се още от военното училище. Засякохме се в К. от 2000 г. - 2001 г.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. С. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

В мисията, съгласно действащия закон на МВР, участниците се водеха в неплатен отпуск. Възнаграждението беше по линия на ООН, приравнени на наши командировъчни. Единственото заплащане беше по линията на ООН. Това заплащане стигаше за заплащане на квартира, храна и бяхме принудени, тъй като снаряжението не съответстваше, да си закупуваме снаряжение. Ищецът доколкото знам беше „трафик полиция“ и се налагаше да си купува специални дрехи, работно облекло, както и палка. В К. работното облекло се купуваше от складовете. Тези условия на труд се приемаха като необходимост. Реално, отивайки там, както повечето българи, той бързо се издигна в йерархията, понеже имаше достатъчно опит като офицер. От една страна го хвалеха, от друга усещаме, че излизайки в неплатен отпуск липсваше всякакво социално осигуряване. Колеги се пенсионираха с много ниски пенсии заради това, че бяхме в неплатен отпуск. Последните години не получавахме осигуровки. Командировъчните са от ООН. Те не се облагат с данък. В случая се чувствахме дискриминирани от собственото ни министерство. Виждахме се с него, засичахме се и след като първоначално минеха условията за работа, излизаше въпросът за това, как

ще се пенсионираме. Беше парадоксално, че ние, които защитаваме правата на хората, ние бяхме с по-малки права. Ищецът имаше проблеми с кръвното. Не знам дали е взимал лекарства. В момента поддържахме връзка. Чувства се подтиснат. Смятам, че това е пълзяща депресия. При него преобладават негативните неща в живота. Човек с толкова знания, изведнъж се срива.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Б. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

През 2006 г. - 2008 г. аз не бях в К., а в И.. Първата ми мисия беше в К.. По собствено желание съм отишъл. Условиата в началото бяха заплата и половина, после стана в неплатен отпуск. През 2006 г. - 2008 г. е бил на принципа на доброволно участие – подава се рапорт и ръководството преценява. Не мога да отговора за друга следваща мисия, минали са много години оттогава.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. С. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Мисионерите, това беше като професионално предизвикателство и голяма част от хората бяха на възраст с деца и отиваха там, за да си решат битови проблеми.

Свидетелят бе освободен и напусна залата.

ЮРК. Б.: Представям доказателства за периодите, в които ищецът е бил на мисия.

АДВ. С.: Да се приемат.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените писмени доказателства.

За изслушване на заключение

ОТЛАГА делото и го **НАСРОЧВА** за 05.07.2022 г. от 09.40 ч., за когато страните уведомени. **ДА СЕ УВЕДОМИ** вещото лице.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.52 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: